

for Odense og Svendborg Amter med Sæde i Odense. Justitsministeriet har imidlertid ikke kunnet tiltræde dette Forslag, fordi de to Amter med deres ca. 338 000 Indbyggere maa anses for et for lille Omraade for en Landsret, hvilket ogsaa fremgaar deraf, at det aarlige Antal af fynske Landsretssager næppe udgør det halve af det Antal Sager, som en enkelt af Østre Landsrets Afdelinger behandler aarligt. Derimod vil der kunne opnaas betydelige Fordele i Retning af Umiddelbarhed i fynske Landsretssager ved at henlægge Odense og Svendborg Amter under Søndre Landsretskreds, der herved vil faa et Indbyggertal af ca. 513 300. Søndre Landsret vil nemlig som betydelig mindre Besvær end Østre Landsret kunne holde Ret i Odense eller andetsteds i de fynske Amter. Ordningen tænkes gennemført saaledes, at Søndre Landsret med korte Mellemlum — antagelig hver Uge — holder ordentlig Ret i Odense, hvor der indrettes en Afdeling af Rettens Embedskontor, og at Sager anlagte i de fynske Amter skal domsforhandles i disse — normalt i Odense — og Sager anlagte i de sønderjydske Amter i disse — normalt i Sønderborg. Dette sidste har man fundet det rigtigst udtrykkeligt at fastslaa i Loven. Endvidere tænkes ikke blot Sager, der vilde høre under en Underret med Tingsted i Sønderborg, men ogsaa Sager, der vilde høre under en Underret med Tingsted i Odense, henlagt til Forberedelse ved Landsretten, jfr. Lovforslagets § 55.

En saa omfattende Omlægning af Landsretskredsens Omraade som den her foreslaaede bør efter Justitsministeriets Formening ske ved Lov, uanset at der — som ovenfor omtalt — i Loven af 28. Juni 1920 haves Hjemmel til at ændre Søndre Landsrets Omraade ved kgl. Anordning.

Naar Søndre Landsret som foreslaaet opretholdes indtil videre, maa man anse det for rigtigst, at der samtidig finder en endelig Fastsættelse Sted af de 3 Landsretters Dommerantal, saaledes at Konstitutionshjemmelen i Retsplejelovens § 1043, 1ste Stykke i væsentlig Grad indskrænkes. Ved Fastsættelsen af Dommernes Antal maa der foruden til Omlægningen mellem Østre og Søndre Landsretskreds tages Hensyn til den forøgede Umiddelbarhed, som i nærværende Lovforslag tilstræbes opnaaet ved i højere Grad end hidtil at henlægge Bevisførelsen til Landsretten, tildels ved at lade Domsforhandlingen foregaa udenfor Rettens Sæde, jfr. Bemærkningerne nedenfor til §§ 3 m. fl. En Landsretsafdeling, der skal rejse hyppigt,

vil nemlig som nedenfor nævnt ikke kunne overkomme Behandlingen af tilnærmelsesvis saa mange Sager som ellers, og dette vil kun i nogen Grad kunne afhjælpes ved den i Forslagets § 2 foreslaaede Regel om, at der af Landsrettens Præsident kan tilkaldes en Underretsdommer. Endvidere vil Henlæggelsen af Bevisførelsen til Domsforhandlingen — rent bortset fra Rejserne — medføre forøget Arbejde for Landsretterne, idet særlig Protokolleringen tager betydelig Tid. Disse Forandringer vil bevirke, at det samlede Antal Landsdommere maa blive noget større, end det ellers vilde være nødvendigt, men de maa anses for at være af en saa stor Betydning for Retsplejen, at de desuagtet bør gennemføres. Endelig vil ogsaa den nedenfor omtalte i Lovforslagets §§ 103—104 foreslaaede Ændring i Fordelingen af Straffesager mellem Landsret og Underret antagelig vise sig at medføre noget mere Arbejde for Landsretterne.

Hvad først Vestre Landsret angaar, bestaar den ifølge Retsplejelovens § 4 af en Præsident og 12 Dommere. Denne Landsrets Omraade bliver nu vel ikke forandret, men det fremgaar af de for Ministeriet foreliggende statistiske Oplysninger, at Vestre Landsret har betydeligt færre Sager aarlig pr. Dommer end Østre Landsret. Justitsministeriet formener derfor, at Antallet af Dommere i Vestre Landsret vil kunne nedsættes fra 12 til 11, idet man paa den anden Side ikke mener at turde foreslaa en større Nedsættelse, dels fordi der for Vestre Landsrets Vedkommende maa regnes med Domsforhandling udenfor Rettens Sæde i procentvis langt flere Sager end for Østre Landsrets Vedkommende, hvor paa Forhaand en meget stor Del af Sagerne er knyttede til København, dels fordi Rejserne i Vestre Landsretskreds gennemgaaende bliver længere end i de andre Landsretskredse. Hvad dernæst Søndre Landsretskreds angaar, maa det efter de foreliggende statistiske Oplysninger antages, at Retten vil kunne overkomme Arbejdet i den udvidede Landsretskreds, naar Dommerantallet forøges fra 4 til 5. Med Hensyn til Østre Landsret maa det endelig bemærkes, at den for Tiden bestaar af en Præsident og 17 Dommere, men at den omtrent lige siden Retsplejelovens Ikrafttræden har virket med 19 Dommere, idet der til Stadighed i Medfør af Lovens § 1043, 1ste Stykke har været konstitueret 2 Dommere i Landsretten, saaledes at denne har kunnet arbejde i 6 Afdelinger og med en Suppleant. Selvom nu Odense og Svendborg Amter henlægges